

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 19. 3. 1959, sp. zn. 6 To 40/59, ECLI:CZ:KSBR:2022:6.TO.40.1959.1

Číslo: 33/1959

Právní věta:

Mechanický soudní postih řidičů motorových vozidel, kteří se provinili proti pravidlům silničního provozu, odporuje zásadám socialistické zákonnosti.

Soud je povinen při předběžném projednání obžaloby zkoumat, zda je procesním materiálem prokázána příčinná souvislost mezi porušením dopravních předpisů a výsledkem uvedeným v trestním zákoně.

Neměl-li řidič náležitě opatřeno vozidlo světly a došlo-li bez jeho zavinění k dopravní nehodě, zakládá jeho jednání přestupek proti ochraně silničního provozu, na jehož postih postačuje projednání dopravním inspektorátem.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 19.03.1959

Spisová značka: 6 To 40/59

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doprava, Posouzení právní, Postoupení věci, Předběžné projednání obžaloby, Přestupek, Zavinění, Znalec, Znalecký posudek

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Řidič osobního auta, u něhož nesvítíl levý reflektor, předjížděl dne 1. prosince 1958 u Staroviček povoz tažený koňmi a zachytil vozku, který utrpěl zlomeninu pravé nohy v bérce.

Lidový soud v Hustopeči usnesl se v neveřejném zasedání po předběžném projednání obžaloby proti M. P. Pro trestný čin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 222 odst. 1 tr. zák. postoupit věc podle § 199 odst. 2 tr. ř. dopravnímu inspektorátu okresního oddělení veřejné bezpečnosti v Hustopečích.

Krajský soud v Brně stížnost okresního prokurátora proti uvedenému usnesení lidového soudu v

Hustopečích podle § 162 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Odůvodnění:

Důkazy, jež v přípravném řízení byly provedeny a jež dostatečně osvětlují situaci, za níž k nehodě došlo, nemohou opodstatnit podezření vznesené proti obviněnému.

Podle shodných údajů poškozeného a svědka, šli oba těsně před nehodou za zadní částí povozu. Protože se blížilo vozidlo z protisměru, vyběhl poškozený ke středu vozovky, aby po levé straně uchopil opatě po dobu míjení. V té době však počalo předjíždět povoz auto, řízené obviněným, jímž byl poškozený zachycen a odhozen. Z ohledání auta řízeného obviněným zjistili příslušníci VB, že byl zachycen klikou pravých dveří, jež byla částečně poškozena a poté odhozen zadním pravým blatníkem, který byl poněkud promáčknut.

Z toho plyne shodně s výpovědí svědka Z., že poškozený naběhl na střed vozovky a narazil na střed boční části auta. Nejde tedy o situaci, že poškozený se nacházel v místě, kde byl poté vozidlem obviněného sražen, nýbrž do tohoto místa náhle naběhl, když auto, řízené obviněným jej již míjelo. Z náčrtku je pak zřejmo, že poškozený uběhl k místu, kde narazil na auto bočně vzdálenost 120 - 140 cm, tedy asi 2 kroky, kteroužto dráhu urazil na necelou vteřinu, neboť při rychlosti jen 6 km/hod. urazí chodec za 1 vteřinu asi 1,6 metru. Vzhledem ke kratičké době, ve které se odehrála tato změna v situaci na vozovce, nemohl obviněný na tuto situaci reagovat a nehodě při tomto počínání chodce zabránit. Boční odstup od předjížděného povozu, který činí asi 1 metr popřípadě více než 1 metr, je z hlediska dopravního provozu běžným a dostačujícím. S náhlou změnou počínání poškozeného, který vběhl do středu vozovky, aniž se rozhlédl, nemohl obviněný počítat. Nešlo přitom o bezděčný nevýznamný pohyb při chůzi, který se běžně přichází, nýbrž o podstatnou změnu a vběhnutí do vozovky.

Z těchto okolností plyne, že svůj úraz si zavinil poškozený vozka sám, při čemž nutno podotknout, že i jinak jednal neopatrně, neboť neměl povoz osvětlen ani opatřen odrazovými skly, odešel od potahu a dobíhal k němu z levé strany, ač správně jej má řídit z pravé strany.

Nelze proto obviněného činit zodpovědným za úraz poškozeného. Nedostatek v osvětlování auta obviněného přitom neměl vlivu na vznik nehody, neboť při popsáném počínání poškozeného by bylo k jeho vběhnutí na bok auta došlo stejně, i kdyby na tomto vozidle byla fungovala obě světla.

Prvý soud v soulase s obsahem spisu přesvědčivě dovodil, jak k nehodě došlo, nelze proto tvrdit, jak činí obžaloba, že k poranění poškozeného došlo proto, že levý světlomet osobního auta byl poškozen a nesvítil, takže obviněný neměl potřebný přehled na silnici.

Stížnosti nelze přisvědčiti ani pokud tvrdí, že obviněný zavinil nehodu tím, že předjížděl povoz v nedostatečné bočné vzdálenosti. Tomu odporuje skutečnost, že obviněný předjel, aniž koňský povoz poškodil. K nehodě poškozeného nedošlo proto, že poškozený učinil nějaký chybný krok stranou, nýbrž proto, jak již uvedeno, že vyběhl směrem ke středu vozovky.

Poněvadž poranění poškozeného není v příčinné souvislosti s jednáním obviněného, za něž by tento trestně odpovídal, první soud právem postoupil věc dopravnímu inspektorátu, neboť k postižení skutečnosti, že obviněný jel kritického dne bez náležitého opatření vozidla světlem, zakládající přestupek proti ochraně silničního provozu, postačí prostředky před dopravním inspektorátem.

Byla proto neodůvodněná stížnost zamítnuta.